

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása
Hiv. szám: –
Ügyintéző:
Tel.:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának (a továbbiakban: Állásfoglalás) megállapításaira a panaszt minden panaszkérelem tekintetében

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni.

A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos panaszt terjesztett elő a Panasztestületnél, a vele szemben a Rendőrkapitányság beosztottjai által foganatosított rendőri intézkedések kapcsán.

Panaszos előadta, hogy a kifogásolt intézkedéskor albérletben lakott a * szám alatti ingatlanban (a továbbiakban: bérlemény). Bérleti szerződése *-ig szólt és a bérleti költségek *-ig ki voltak fizetve. A bérlemény tulajdonosa *-n e-mailben kereste meg őt azzal, hogy be kíván jutni az albérletbe. Panaszos a tulajdonos kérését nem szándékozott teljesíteni, ugyanis korábban már konfliktus alakult ki közöttük.

*-n * óra körüli időben a tulajdonos és annak élettársa megjelentek a bérleménynél és hangosan dörömbölni kezdtek annak bejárati ajtaján. Panaszos nem nyitott ajtót, hanem kb. fél óra dörömbölést követően felhívta a 112-es telefonszámot és bejelentést tett a történetekről. Kb. fél óra elteltével Panaszos második emeleti bérleményének ablakán egy tűzoltó kopogtatott be, akinek kinyitotta az ablakot. Panaszos látta az ablakon keresztül, hogy a tűzoltólétra aljánál rendőrök állnak. A rendőrök felkiabáltak neki, hogy engedje be a bérleménybe őket. A létra aljánál álló öt rendőrből az egyik felmászott a tűzoltólétrán, akit Panaszos – az ablakon keresztül – beengedett a bérleménybe. Panaszos telefonján rögzítette az eseményeket. Amikor a rendőr bemászott az ablakon, „*mellkason lökte*” Panaszost, majd „*kitépte*” a kezéből a telefont, kinyitotta a bejárati ajtót, és akarata ellenére beengedte a bérleménybe annak tulajdonosát, a tulajdonos barátnőjét és a többi rendőrt is.

Az egyik rendőr végignézte Panaszos telefonjának adattartalmát, majd Panaszos által rögzített felvételeket – tiltakozása ellenére – kitörölte. Ezek után a rendőrök lefoglák, majd megbilincseltek. Eközben a bérlemény tulajdonosa és annak barátnője elkezdte kidobálni Panaszos ingóságait a társasház folyosójára. A rendőrök nem engedték meg neki, hogy a lakáskulcsát magához vegye, azt sem, hogy értékeit biztonságba helyezze, valamint azt sem tették lehetővé a részére, hogy a folyosóra „*kidobált cuccai*” között lévő irattartóban elhelyezett 500.000.- Ft készpénzét magához vegye. Közölte a rendőrökkel, hogy a folyosóra kidobált tárgyakon kívül még vannak értékei, bútorai is az ingatlanban, de erre a rendőrök azt mondták neki, hogy majd a „*főbérelővel*” (azaz a tulajdonossal) beszélje meg, mikor viheti el azokat.

A rendőrök előállították a Rendőrkapitányságra, ahol gyanúsítottként hallgatták ki Panaszost zaklatás vétsége miatt, merthogy egy másik rendőrkapitányság körözést adott ki ellene, amelyről nem volt tudomása. Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem akadályozták meg a bérlemény tulajdonosát abban, hogy a bérleménybe belépjen, illetve hagyták, hogy a tulajdonos kidobálja a bérleményből az értékeit a folyosóra, illetve kizárja a bérleményből. A rendőrök megakadályozták Panaszost abban, hogy a bérleményből „*kidobott*” értékeit biztonságba helyezhesse, illetve a rendőrök sem intézkedtek az értékek biztonságba helyezéséről. A készpénz egyéb értékekkel együtt eltűnt, és legalább 100.000.-Ft értékű ingóság továbbra is a bérlemény tulajdonosának birtokában maradt. Panaszos állítása szerint az egyik intézkedő rendőrnő a bérlemény tulajdonosának „*nagyon jó barátja*” volt, mert korábban szomszédok voltak. A rendőri intézkedés során Panaszossal alá akartak íratni egy „*igazolást*”, amelyen az szerepelt, hogy a személyi szabadság korlátozása alatt nem keletkezett sérülése és panasza sincs, azonban ez nem volt igaz, de az intézkedő rendőrnő azt mondta neki, hogy, ha nem írja alá, akkor „*szétb.....a*” Panaszos fejét. A rendőrségi dokumentumokon „*előre be voltak karikázva a választások*”, amelyeket Panaszos nem írt alá. Az előállítás során végig megalázóan viselkedtek vele szemben és nem kapta meg a megfelelő tájékoztatást.

Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – a Panasztestületnél előterjesztett beadványa szerint – az alábbiakat sérelmezte:

- a magánlakásban történt rendőri intézkedést,
- a bántalmazását, mobiltelefonjának jogtalan elvételét,
- a jogosultsággal nem rendelkező lakástulajdonos magánlakásba történő beengedését,
- a mobiltelefonján rögzített felvételek jogtalan törlését,
- a kényszerítő eszközök (testi kényszer és bilincs) alkalmazását,
- az őrizetlenül maradt vagyontárgyak megóvása érdekében teendő intézkedési kötelezettség elmulasztását,
- az értéktárgyainak őrizetlenül hagyásából adódó készpénz eltűnését,
- az előállítását,
- a részrehajló és elfogult rendőri intézkedést,
- az előállítás időtartamáról szóló igazolás kitöltésének körülményeit,
- a megalázó hangnemet és bánásmódot,
- a nem megfelelő tájékoztatást.

II.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- Panaszos által előterjesztett panaszbeadvány;
- Rendőr-főkapitányság Hivatala vezetője által felterjesztett iratok;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály vezetőjének parancsnoki kivizsgálásról készített jelentése;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály jelentés elfogás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról megnevezésű irat Panaszos vonatkozásában és annak melléklete (Parancsnoki vélemény és kivizsgálás elfogás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról);
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály, szolgálatparancsnok által készített jelentés parancsnoki kivizsgálásról;
- a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály megkeresése gyanúsított kihallgatásáról Panaszos vonatkozásában;
- a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztály jegyzőkönyve gyanúsított kihallgatásáról Panaszos vonatkozásában;
- jegyzék a letéti tárgyakról Panaszos vonatkozásában;
- nyilatkozat a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról Panaszos vonatkozásában;
- nyilatkozat a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről Panaszos vonatkozásában;
- nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról Panaszos vonatkozásában;
- a Rendőrkapitányságon indított ügyirat adatai;
- Rendőrkapitányság által elrendelt elfogatóparancs részletes listája Panaszos vonatkozásában;
- kiegészítő jelentések;

- a Tevékenység-irányítási Központ főosztályvezetőjének panasz kivizsgálásáról szóló jelentése és mellékletei;
- eset adatlapok;
- Osztály jegyzőkönyve bejelentés visszahallgatásáról;
- Hivatal vezetőjének szakmai állásfoglalása;
- Hivatal vezetőjének átirata és mellékletei;
- Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztálya átirata Rendőrkapitányság részére;
- Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztálya határozat a nyomozás megszüntetéséről;
- Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály határozat a nyomozás elutasításáról;
- *-n kelt igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról.

III.

A rendelkezésre álló – *a II. részben felsorolt* – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n *-kor a bérlemény tulajdonosa (a továbbiakban: tulajdonos) bejelentést tett a 112-es egységes európai segélyhívó (a továbbiakban: segélyhívó) számra, amely szerint a bérlemény bejárata előtt várakozik, mivel Panaszos nem engedi be, hogy megnézze a bérlemény állapotát. A Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) ügyelete a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály beosztottjait irányította a helyszínre. A rendőrök a helyszínen megállapították, hogy a bérleményt a tulajdonos *-n adta bérbe Panaszosnak. Panaszos minden hónapban rendszeresen fizette a költségeket, azonban néhány hete megromlott a kapcsolatuk. A tulajdonos sem telefonon, sem e-mailben, sem személyesen nem tudta felvenni a kapcsolatot Panaszossal. A tulajdonos előző napon e-mailben jelezte Panaszosnak, hogy a hamarosan lejáró bérleti szerződésre tekintettel a bérlemény állapotát meg szeretné tekinteni. Panaszos az elektronikus levélre nem válaszolt, ezért a tulajdonos a párjával együtt – az intézkedés napján – személyesen megjelent a helyszínen, ahol Panaszos kopogtatásra sem nyitott ajtót, ezért kértek rendőri intézkedést az ügyben. A rendőrök a helyszínen többször kopogtattak a bejárati ajtón, azonban erre Panaszos nem reagált. A tulajdonos a helyszínen bemutatta a bérleti szerződést a rendőröknek. A rendőrök ellenőrizték Panaszos adatait a körözési nyilvántartásban, és megállapították, hogy ellene az Érdi Rendőrkapitányság elfogatóparancsot adott ki zaklatás vétség elkövetésének megalapozott gyanúja miatt. A rendőrök – ajtón keresztül – ismételten felszólították Panaszost arra, hogy nyisson ajtót, de ennek továbbra sem tett eleget. Ellenben *-kor bejelentést tett a segélyhívón keresztül, hogy ismeretlen személy megpróbálta betörni lakásának ajtaját. A TIK ügyelete szintén ellenőrizte Panaszos adatait a nyilvántartásban és megerősítette az elfogatóparancs tényét. A TIK ügyletes telefonon keresztül felhívta Panaszost és közölte vele, hogy rendőrök állnak az ajtaja előtt, akik szeretnék felvenni vele a kapcsolatot. Panaszos ezt nem hitte el és továbbra sem nyitott ajtót. Az ügyeletes az elfogatóparancs hatálya alatt álló Panaszos elfogásának végrehajtása érdekében – tekintettel a bérlemény második emeleti fekvésére – rendőri megerősítő erőt irányított és a katasztrófavédelemtől létrás gépjárművet kért a helyszínre. A katasztrófavédelem munkatársai *-kor egy létra segítségével felmásztak a belső udvarra néző ablakhoz, majd kopogtatás után Panaszos nyitott nekik ablakot. Ekkor felszólították Panaszost, hogy nyisson ajtót, aki ennek nem tett eleget, ezért a rendőr törzsőrmester felmászott a létrán és az ablakon át belépett a bérleménybe. Az egyenruhát viselő

– Panaszossal azonos nemű – rendőr törzsőrmester közölte Panaszossal, hogy elfogatóparancs van ellene kibocsátva. A rendőr az intézkedés eredményes befejezése érdekében beengedte a bérleménybe az ajtó előtt várakozó rendőröket. Panaszos idegesen kezdett viselkedni és segítségért kiabált. Több alkalommal közölte vele az intézkedő rendőr törzsőrmester a nevét, jelvéyszámát, szolgálati helyét és az intézkedés okát. Panaszos ekkor sem volt hajlandó elhinni, hogy valóban rendőrök intézkednek vele szemben. Mivel ellenállt az intézkedésnek, nem volt hajlandó a rendőri utasításokat végrehajtani, valamint kiabált és zavartan viselkedett, ezért előzetesen figyelmeztették, hogy bilincset fognak alkalmazni. Panaszos ekkor még inkább kiabált, a kezét elhúzta, így *-kor testi kényszert (karjainak hátra feszítését) követően az ellenszegülés megtörése érdekében hátra helyzetben megbilincseltek és előzetes figyelmeztetés után ruházatának átvizsgálására került sor. A megbilincselte Panaszos tovább feszegette a kezét, amely miatt látható volt némi bőrpír a bilincs mentén, azonban orvosi ellátást nem igényelt. A tulajdonos hozzálátott a bérleményben lévő tárgyak folyosóra pakolásához, amellyel kapcsolatban az intézkedő rendőr tájékoztatta, hogy az ingóságokat őrizetlenül nem hagyhatja, mivel azok esetleges eltűnése, károsodása őt terheli. A bérlemény lezárásáról annak tulajdonosa gondoskodott. Panaszos előállításra került a Rendőrkapitányság Rendészeti Objektumába, ahol *-kor vele szemben megszűnt a bilincs alkalmazása, majd a Rendőrkapitányság előállító helyiségében került elhelyezésre. *-kor szabadításra került, majd * és * közötti időben gyanúsítottként került kihallgatásra. Panaszos valamennyi, vele szemben lefolytatott eljárási cselekmény során megkapta az azokkal kapcsolatos jogorvoslati tájékoztatást, az előállítás időtartamáról kiállított igazolást aláírta.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

- **A rendőri intézkedés során elszenvedett bántalmazás és a mobiltelefon jogtalan elvétele**

Panaszos azt állította, hogy a lakásba ablakon keresztül bemászó rendőr minden előzmény nélkül mellkason lökte és kezéből „kitépte” a mobiltelefonját.

- **A mobiltelefonján rögzített felvételek jogtalan törlése**

Panaszos állítása szerint az egyik rendőrnek az a rendőr, aki „kitépte” a kezéből a mobiltelefonját odaadta, aki végignézte az abban rögzített videofelvételt és tiltakozása ellenére kitörölte.

- **Az előállítás időtartamáról szóló igazolás kitöltésének bűncselekmény gyanúját felvető körülményei**

Panaszos sérelmezte, hogy a rendőri intézkedés során alá akartak vele írattni egy igazolást, amelyen az szerepelt, hogy a személyi szabadságának korlátozása alatt sérülése nem keletkezett és panasza sincsen. Az intézkedő rendőr törzsőrmester bántalmazással fenyegette meg, ha nem írja alá ezt a dokumentumot.

A felsorolt panaszpontok megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 30. § a) pontja, a Be. 700. § (1) és (2) bekezdés a) pontja, a Be. 874. §, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 301. § (1) bekezdés, Btk. 305. § c) pontja, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése.

A rendőri intézkedés elleni panasz tárgyát kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete körébe tartozó intézkedés képezheti, az ennek megfelelő értékelést és az egyes panaszkérelmek elbírálását jelen határozat V. fejezete tartalmazza.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy Panaszos *-n – a rendőri intézkedés elleni panasszal megegyező tartalmú – büntetőfeljelentést tett az ügyben. A feljelentés nyomán a Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztálya (a továbbiakban: Ügyészség) határozatában a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt folytatott nyomozást megszüntette, arra tekintettel, hogy nem volt bűncselekmény elkövetése megállapítható, és az eljárás folytatásától sem volt várható eredmény; a hivatali visszaélés büntette miatt folytatott nyomozást pedig amiatt, hogy a cselekmény nem volt bűncselekmény. E határozat utolsó bekezdése leszögezte, hogy voltak olyan sértetti panaszok, – *úgy, mint Panaszossal szembeni megalázó bánásmód, szidalmazás, lakáskulcs magával vitelének megtiltása és az előállításáról szóló igazolás kitöltésének módja* – amelyek bűncselekmény gyanújának megállapítására sem voltak alkalmasak, az Ügyészség álláspontja szerint rendőri intézkedés elleni panasznak minősülnek, és az ezek miatt megteendő intézkedések foganatosítása érdekében a panaszt továbbította az illetékes rendőrkapitányság vezetőjének. Mivel Panaszos a Panasztestület előtt is eljárást indított, rendőri intézkedés elleni panaszának országos rendőrfőkapitány általi elbírálására a Panasztestület Állásfoglalásának meghozatalát követően kerülhetett sor.

- **Az értéktárgyainak őrizetlenül hagyásából adódó készpénz eltűnése**

Panaszos előadta, hogy a rendőrök nem engedték, hogy magához vegye a lakáskulcsát, nem engedték, hogy biztonságba helyezze az értékeit, azt sem, hogy a „*folyosóra kidobált cuccai közül az irattartóban (borítékban) készpénzben lévő*” 500 000 forintját magához vegye.

Az Ügyészség a folyosóra kirakott táskából való, Panaszos tulajdonát képező 500 000 forint készpénz és egyéb ingóság eltűnésével kapcsolatban is állást foglalt és a nyomozás lefolytatásával a Rendőrkapitányságot jelölte ki. A Rendőrkapitányság által lefolytatott büntetőeljárás során Panaszos feljelentését határozatában elutasította, mivel bűncselekmény nem volt megállapítható.

Panaszos által a fentiekben leírtak vonatkozásában előterjesztett panasz – a hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel – hatáskör hiányában nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

V.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

1. A magánlakásban történt rendőri intézkedés

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése, Rtv. 17. § (1) bekezdése, 19. § (1) és (2) bekezdései, Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja, Rtv. 97. § (1) bekezdés c) pontja, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 166. § (1) bekezdése, Btk. 221. § (1) bekezdése.

Panaszos panaszában utalt arra a körülményre, hogy az egyik rendőr tűzoltólétra segítségével a második emeleti ablakon keresztül jutott be az általa bérelt lakásba.

A magánlakásban történt rendőri intézkedés jogszerűségét a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 2) b) pontjában kifejtettekkel egyezően ítélem meg.

Ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

2. A jogosultsággal nem rendelkező lakástulajdonos magánlakásba történő beengedése

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdései, Rtv. 24. § (1) és (2) bekezdései.

Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök akarata ellenére engedték be az általa bérelt lakás tulajdonosát és annak barátnőjét. A Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 1. pont b) alpontjában arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrök nem tettek eleget az Rtv. 24. §-a szerinti tájékoztatási, illetve az Rtv. 13. §-a szerinti intézkedési kötelezettségüknek, ami Panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát súlyosan sértette.

A Panasztestület Állásfoglalásában foglaltakkal nem értek egyet.

Az ügyben megállapítható, hogy a rendőrök az intézkedés helyszínre azért szálltak ki, mert magánlakásértés szabálysértésének gyanúja forgott fenn a tulajdonos bejelentése alapján. Ez a részükről intézkedési kötelezettséget teremtett. Nem azért jelentek tehát meg, hogy segítsék a tulajdonost polgári jogi jogosultságainak érvényesítésében. Az intézkedő rendőrök kifejezetten felszólították a lakás tulajdonosát és annak párját, hogy a folyosón várakozzanak, amely felszólításnak ők eleget is tettek. Mivel az Rtv. 19. § (1) bekezdése értelmében a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni, az intézkedő rendőrök alappal számítottak arra, hogy miközben ők a Panaszos elfogását végrehajtják, a kint tartózkodásra felszólított tulajdonos a felszólításuknak eleget fog tenni. Az egybehangzó kiegészítő rendőri jelentések szerint az intézkedést fogyanatosító r. törzsőrmester kifejezetten felszólította a lakástulajdonost, hogy kint várakozzék, és a belépésre engedélyt később sem kapott. Ennek ellenére a tulajdonos és párja egy idő múlva mégis belépett a lakásba, és a rendőrnő kiegészítő jelentése szerint közölte Panaszossal, hogy a bérleti szerződést azonnali hatállyal felmondja.

A rendőrök a tulajdonos jelzése alapján tehát nem magánérdekek védelme érdekében jelentek meg az intézkedés helyszínén, hanem szabálysértés gyanúja miatt, és alappal várták el a tulajdonostól, hogy felszólításuknak megfelelően ne lépjen be a lakásba, ha ahhoz a bérlő Panaszos nem járul hozzá, hiszen tisztázták, hogy a bérleti jogviszony még fennállt. Ezekre

tekintettel a rendőrök nem sértették meg az Rtv. 13. és 24. §-ában foglaltakat, eljárásuk törvényes volt.

Megállapítom, hogy a panasz e tekintetben alaptalan.

3. Az előállítás

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 19. § (1) és (2) bekezdései, Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. §-a.

Panaszos sérelmezte, hogy a helyszínről előállították a Rendörkapitányságra.

Az előállítás jogszerűségét a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 2) pontjában kifejtettekkel egyezően ítélem meg.

Ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

4. A kényszerítő eszközök (testi kényszer és bilincs) alkalmazása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 15. (1) és (2) bekezdései, Rtv. 16. § (1) bekezdése, Rtv. 17. § (1) és (2) bekezdései, Rtv. 19. § (1) és (2) bekezdései, Rtv. 31. (1) és (2) bekezdései, Rtv. 47. §, az Rtv. 48. § d) pontja, Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdés b) pontja, Szolgálati Szabályzat 40. § (1)-(3) bekezdései, Szolgálati Szabályzat 41. § (1), (4) bekezdés b) pontja, Szolgálati Szabályzat 41. § (6) bekezdés a) pontja.

Panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök „lefogták”, majd megbilincseltek.

A kényszerítő eszköz alkalmazását a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 3) pontjában kifejtettekkel egyezően ítélem meg.

Ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

5. Az őrizetlenül maradt vagyontárgyak megóvása érdekében teendő intézkedési kötelezettség elmulasztása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése, Szolgálati Szabályzat 15. § (1) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, hogy akarata ellenére a bérleményben tartózkodó tulajdonos és annak barátnője az ő tulajdonát képező ingóságait a rendőrök jelenlétében kidobálták a társasház folyosójára és a rendőrök nem engedték meg neki, hogy értékeit biztonságba helyezze, a lakáskulcsait magához vegye, valamint nem intézkedtek ezekre vonatkozóan sem. A Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 4. pontja alatt azt állapította meg, hogy súlyosan sérült a Panaszos tulajdonhoz való joga a rendőrség mulasztása miatt.

A 2. panaszkérelem kapcsán már kifejtettek szerint megállapítható, hogy a rendőrök magánlaksértés szabálysértésének gyanúja miatt mentek ki Panaszos bérleményét képező lakáshoz, a tulajdonos bejelentése alapján. Panaszos őket sem akarta beengedni a lakásba, ám a bérlő személyének ellenőrzése során kiderült, hogy elfogatóparancs van ellene hatályban. A rendőrnő csak a katasztrófavédelem segítségével, az ablakon keresztül tudott bejutni a lakásba, majd beengedte társait a bejárati ajtón keresztül. Panaszos azonban nem értette a helyzetet, amelyet a törzsőrmester több alkalommal is próbált neki elmagyarázni, igazolva, hogy rendőri intézkedés zajlik vele szemben. Panaszos nem működött együtt, ellenállt az elfogásnak, segítségért kiabált, ezért vele szemben testi kényszer és bilincselést kellett alkalmazni. Ennek során a folyosón tartózkodásra felszólított lakástulajdonos és párja bementek a lakásba, ahol a tulajdonos közölte Panaszossal, hogy azonnali hatállyal felmondja a bérleti szerződést, majd elkezdte Panaszos által már összekészített holmiját kihordani a folyosóra. Időközben Panaszos már megnyugodott, és a folyosóra kirakott szatyrokban elkezdte keresni 500 000 Ft készpénzét. Ennek során nem járt sikerrel, majd a rendőrnő felszólította a tulajdonost és annak párját, hogy azonnal vigyék vissza a lakásba a szatyrokat, mert azok eltűnése az ő terhükre fog esni. A lakást ugyan nem Panaszos, hanem a tulajdonos zárta be, de Panaszos nyilatkozatából kitűnően magához vette a lakás kulcsát, amellyel később bármikor visszatérhetett az ingatlanba. A Szolgálati Szabályzat 15. § (1) bekezdésében írt azon feltétel, mely szerint a személyt az Rtv. 33. § alapján a lakásából szállítják el, kétségtelenül fennállt, a „szükség esetén” fordulat viszont nem valósult meg, mivel a tulajdonos bezárta a lakást a saját kulcsával, így megakadályozva azt, hogy illetéktelen személy a lakásba bejuthasson. A törzsőrmester elsődleges jelentéséből – „Ezen figyelmeztetést tudomásul vették. A lakás lezárásáról szintén [a tulajdonos és párja teljes neve] gondoskodott.” – az állapítható meg, hogy a szatyrokat a tulajdonos és annak párja visszavitték a lakásba és annak ajtaját bezárták, így az értéktárgyak a lakásba visszakerültek, ezáltal Panaszosnak is módja maradt arra, hogy a bérleményébe később visszatérhessen. Panaszos az intézkedés kezdetekor zavartan viselkedett, később azonban megnyugodott, és – az elődása szerint – a szatyrokban lévő jelentős összegű készpénz után kifejezetten tudatosan, összeszedetten kutatott. Leszögezhető tehát, hogy Panaszos nem volt olyan sérülékeny lelkiállapotban, amely a kifejtettnél jelentősebb rendőri beavatkozást tett volna szükségessé. Mindezekre tekintettel a rendőrök eleget tettek a jogszabályi előírásoknak.

Megállapítom, hogy a panasz e tekintetben alaptalan.

6. A részrehajló és elfogult rendőri intézkedés

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése.

Panaszos beadványában azt állította, hogy az intézkedő rendőrök egyike közeli ismeretségben állt a bérlemény tulajdonosával, ebből adódóan a rendőrök intézkedése részrehajló és elfogult volt.

A részrehajló és elfogult rendőri intézkedést a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 5) pontjában kifejtettekkel egyezően ítélem meg az alábbi kiegészítéssel.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy az intézkedő rendőrök nem ismerték a bérlemény tulajdonosát. A végrehajtott helyszíni intézkedések kapcsán ugyanakkor

megállapítható, hogy a rendőrök egyes, a fentiekben már kifejtett kérdésekben szakszerűtlenül jártak el, de részrehajlásra és elfogultságra utaló egyéb körülmény az eljárás során nem merült fel.

Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, az eljárás során e tárgykörben más bizonyíték nem merült fel. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint az a jelentésben leírtak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat.

Ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

7. A megalázó hangnem és bánásmód

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése, Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdése.

Panaszos beadványában azt állította, hogy az intézkedő rendőrök az előállítás során végig megalázóan viselkedtek vele, azonban ezt nem részletezte.

A megalázó hangnem és bánásmód tekintetében a rendőri intézkedést a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 7) pontjában kifejtettekkel egyezően ítélem meg az alábbi kiegészítéssel.

Megállapítottam, hogy a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján nem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztotta volna, hogy Panaszossal szemben a kényszerítő eszköz alkalmazására jogalap nélkül, megalázó jelleggel, a szükségesnél nagyobb hátrányt és szenvedést okozva került volna sor. Megállapítottam továbbá, hogy az intézkedő rendőrök a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kulturált hangnemben kommunikáltak Panaszossal.

Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, az eljárás során e tárgykörben eltérő bizonyíték nem merült fel. A Pp. 323. § (1)-(3) bekezdései értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint az a jelentésben leírtak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat.

Ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

8. A nem megfelelő tájékoztatás

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése, Szolgálati Szabályzat 5. § (6) bekezdése.

Panaszos beadványában azt állította, hogy az intézkedő rendőrök az előállítás során nem kapott megfelelő tájékoztatást.

A nem megfelelő tájékoztatás tekintetében a rendőri intézkedést a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 8) pontjában kifejtettekkel egyezően ítélem meg.

Ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

9. Az előállítás időtartamáról szóló igazolás kitöltésének körülményei

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése, Szolgálati Szabályzat 30. § (4) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, hogy a rendőri intézkedés során alá akartak vele íratatni egy igazolást, amelyen az szerepelt, hogy a személyi szabadságának korlátozása alatt sérülése nem keletkezett és panasza sincsen. Az intézkedő rendőr törzsőrmester bántalmazással fenyegette meg, ha nem írja alá ezt a dokumentumot.

A Panasztestület ebben a kérdésben külön érdemben nem foglalt állást.

Az ügyben eljáró Ügyészség megállapította, hogy az előállításáról szóló igazolás kitöltésének módja bűncselekmény egyszerű gyanújának a megállapítására nem volt alkalmas, azonban az egyéb körülmények rendőri intézkedés elleni panaszként bírálандók el.

A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló iraton valóban be van karikázva a „nem keletkezett” szó mind a sérülés, mind pedig a panasz tekintetében, majd a karikázás át van húzogatva, és a „keletkezett” szó bekarikázva, továbbá ezt a szót Panaszos kézírással is feltüntette kétszer, amelyeket külön is aláírt. Arról azonban, hogy erre a javításra miként került sor, ellentmondó bizonyítékok állnak rendelkezésre: Panaszos azt állította, hogy az intézkedő rendőrnő bántalmazással fenyegette meg, ha nem írja alá az okiratot. A rendőri jelentésekben ezzel szemben következetesen az szerepel, hogy Panaszos előbb azt nyilatkozta szóban, hogy nincsenek panasza, azután azonban e nyilatkozatát mégsem volt hajlandó aláírni, ragaszkodott annak módosításához. Az egymásnak ellentmondó bizonyítékok közül – a Pp. 323. § (1)-(3) bekezdései szerinti közokirati jellegre tekintettel – a rendőri jelentéseket fogadtam el.

Ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

VI.

1. A jogosultsággal nem rendelkező lakástulajdonos magánlakásba történő beengedése

E panaszkérelem tekintetében a Panasztestület Panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának súlyos sérelmét állapította meg. Az Állásfoglalásban foglaltakkal nem értek egyet.

Megállapítottam, hogy a rendőrök az intézkedés helyszínére magánlaksértés gyanúja miatt, nem pedig magánérdekek – a tulajdonos polgári jogainak – védelme érdekében szálltak ki. A tulajdonost kifejezetten felszólították, hogy kint várakozzon, engedélyt a belépésre nem kapott. Mivel először a tulajdonos hívta ki a rendőröket, alappal feltételezhetnék jogkövető magatartását, amelynek egy idő múlva mégsem tett eleget. A rendőrök az Rtv. 13. és 24. §-ában írtaknak megfelelően jártak el, a panasz e tekintetben alaptalan.

2. Az őrizetlenül maradt vagyontárgyak megóvása érdekében teendő intézkedési kötelezettség elmulasztása

E panaszkérelem tekintetében a Panasztestület Panaszos tulajdonhoz való jogának súlyos sérelmét állapította meg. Az Állásfoglalásban foglaltakkal nem értek egyet.

Megállapítottam, hogy annak észlelése után a rendőrnő haladéktalanul felhívta a tulajdonost a holmik lakásba való visszahordására, aminek ők – párjával – eleget is tettek. A lakás ajtaját ugyan a tulajdonos, nem Panaszos zárta be, azonban nem állt fenn annak szüksége, hogy a lakást a rendőrség zárja le, hiszen azt a tulajdonos jogszerűen megtehetette, egy olyan kulccsal, amellyel Panaszos is rendelkezett. A lakásból való távozáskor Panaszos már nem viselkedett zavartan, nem volt szükség arra, hogy a rendőrök fokozottan védjék a vagyoni érdekeit. A rendőrök nem szegték meg sem az Rtv. 2. § (1) bekezdésében, sem a Szolgálati Szabályzat 15. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségüket, ezért a panaszt e tekintetben is elutasítottam.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdésén, 75. §-án, XLVI. fejezete, 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 13. § (3) bekezdés a) pontján, 29. § (1) bekezdésén, 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésein, 81. § (1) bekezdésén, 113. § (1) bekezdés a) pontján, 114. §-án, 116. § (1)-(2) bekezdésein és (4) bekezdés a) pontján, 35. § (1) és (3) bekezdésein alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatra, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2019. március 12.

Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány